

VIRÁGOSKERT

SZÉPIRODALMI FOLYÓIRAT
A MAGYAR FALU HAVI MELLÉKLETE

FELELŐS SZERKESZTŐ: ZSIRKAY JÁNOS

Az én boldogságom

Írta: Kőváry Margit

Lihegve szedte a lélekzetet. A szeme rágyógott, mint holdtalan éjszakában a legfényesebb csillag és nézett-nézett a messzeségbe.

Már tudtam, hogy el fog menni, hisz minden nap vártam búcsúzását.

Tavasszal jött a megtérő fecskékkel, a virágnitogató lágy szellővel. És kinn ült a mezőn reggeltől estig festegetve. Kezében az ecset szinte úszott a vászon és eleven színekkel adta vissza a tájat, a kis falut, a messze kimagasló templomtornyot, a pipacsokat. Sokszor álltam mögötte, csodálva Istenadta tehetségét és később ragyogó fekete haját és szemeit, mikor visszanézett rám. Egyszer megkért, hogy engedjem magam lefesteni, fehér ruhában, piros pipacsokkal a kezemben. A kép sokáig készült és szépen sikerült, de akkor már a vászon mögül sokáig pihentette rajtam szemét.

S ahogy múltak a napok, úgy nőtt az én rettegésem, mert éreztem, hogy el fog menni és én nem tudom őt megtartani. Elérkezett a nap, mikor utoljára ragadta meg kezemet. Lázasan hadarta a szavakat:

Bocsásson meg nekem Margit, hogy elmegyek, de el kell mennem. Nem tudom megmagyarázni mit érzek, hisz úgy sem értene meg. Mennem kell, előre, valami hív, nem hagy nyugodni. Rám még nagy dolgok várnak... Előre... föl akarok törni... Híresnek, nagynak lenni. Ugy-e, megbocsát nekem Margit?

Szívemre szorítottam a kezem s a hangom remegett, mikor megszólaltam:

— Endre, vigyen magával engem. Kössük össze az életünket és én ott leszek Maga mellett jóban-rosszban, én segítek Magának felemelkedni, én buzdítom, ha elcsügged, én... én szeretem Magát, Endre.

Szomorúan ingatta a fejét:

— Nem lehet, kedves Margit, nem lehet. Maga megbénítaná a tetterőmet, nekem egyedül kell mennem előre. Isten áldja meg, Margit.

A hangom már erősen csengett, mikor mondtam:

— Isten segítse előre, Endre.

Elment. Jött a tavasszal, szerelemmel, elment ősszel az elmúlással. Azt hittem, nem élem túl, azt hittem, belehalok.

És nem haltam bele. Mindennap kijártam a haladkló mezőre, ahol nem találtam már pipacsot. Mindennap vele beszélgettem, pedig nem volt sehol.

Egyszer egy nap a bánat tollat adott kezembe és írni kezdtem. Írtam gyorsan, gondolkodás nélkül, írtam az én álmodott boldogságomról, ami betöltötte minden gondolatom. Már egészen beleéltem magam, már boldog is voltam, már újra éltem. Minél többet írtam, annál nyugodtabb lettem. Meggyógyultam. De még többet írtam. Hosszú regényeket az életemről, elbeszéléseket a boldogságomról. Írtam, mert én is híres akartam lenni, hogy ő hozzá is elérjen a nevem, hogy ő is megtudja, kit hagyott itt lent egy pipacsvirágos faluban. Az első próbálkozásom felküldtem Pestre egy könyvkiadóhoz. A könyvnek nagy sikere volt, a többi ment magától és észre se vettem, már sokat írtak rólam. Hívtak sokfelé, de nem mentem. Nem tudtam itthagyni ezt a kis fészket, ezt a virágos rétet. Ide vártam valakit, aki engem itthagytott, mert egy szürke kis veréb voltam, aki nem tudta követni a fecske villanását. Boldogan és büszkén vártam, hogy ha megérkezik, szemébe nevessek.

Sokáig nem hallottam róla semmit, pedig szorgalmasan bújtam az ujságokat.

Egy napon aztán ismét szívemre szorítottam a kezem. Ezt olvastam az ujságban:

„...A febr. 12-én tartott Ifjú Művészek kiállításán nagy feltűnést keltett Temessy Endre festőművész „Leány pipaccsal” c. műve. Az alig 30 éves fiatal művész nevét máris a beérkezettek között emlegetik, stb...”

Tehát a rólam festett kép hozta meg a szerencsét. Tehát ha akarna, sem tudna elfelejteni. Ha lehet, még elbizakodottabb lettem, lázasan vártam a pillanatot, hogy elébe állhassak.

Tavasszal újra itt lesz — biztattam magam —

és hódító akartam lenni, mint még soha. De nem jött...

Rajtam nyugtalanság vett erőt. Keztem elveszteni hitemet és újra írtam, mint mindig, ha elfogott a kétségbeesés. Mert csak akkor tudtam álmodni, gondolkodni. Lehunytt szemem előtt fantasztikus képek peregtek le, felizgatott agyamban ekkor születtek a legszínesebb alakok. Szinte féltem a megőrüléstől, oly szabadon és szeszélyesen kavarogtak a gondolataim. Nem hallottam, nem láttam magamkörül semmit. Ki kellett rohannom a csendes illatos mezőre. És mentem arra, amerről vártam.

Képzeletem tovább működött. Láttam jönni messziről, őt, Endrét, keresztül a réten, mosolyogva. Nem mozdultam, nehogy eltűnjön a látomás. Jött mindig közelebb, kezében pipacsvirágokat hozott.

Már ott volt mellettem és én még mindig mozdulatlanul álltam. A látomás megszólalt halkán:

— Margit, eljöttem érled, ha még mindig akarsz velem jönni.

Nem feleltem, csak néztem előre.

Ő magához vont és megcsókolt.

Ekkor tudtam meg, hogy ő maga van itt. Érttem. Könnyeim úgy folytak végig arcomon, ruhámon, mintha soha nem akarnának szűnni.

Sokáig nézett rám, azokkal a fekete szemekkel, azzal a szomorú nézéssel.

Majd ijedten kérdezte:

— Miért sírsz, drága Margit!

— A boldogságtól — feleltem, de akkor már nem sírtam.

Március 15

*E nagy napon minden szívben tiszta láng,
Szereti ma minden magyar a hazát...
A szabadság szép ünnepe szent nekünk.
Piros-fehér-zöld lobogót lengetünk.*

*E nagy napon fáj nekünk egy gondolat:
Testvéreink ellenséges kéz alatt
Titkon várják a szabadság ünnepét,
Tört szívükben honszeretet lángja ég!*

*E nagy napon vérző szívvel érezzük:
Segítő kéz egy sem mozdul érettünk.
Ilyen árva elhagyott bús nemzetet
A világon találni már nem lehet!*

*E nagy napon fáj nekünk csak igazán,
Hogy romboltak-e gyönyörű szép hazán.
Oldh, csehek, osztrákok és a rácok
S rátették a kezükre a rabláncot...*

*De azért mi nem csüggedünk soha el.
Küzd a magyar hazájáért hogyha kell...
Nagy Petőfi emlékére esküszünk:
Rablógyilkos ellenségünk
Rabszolgát nem leszünk!*

Istvándi.

SCHMIDT GITTA.

Csak azt kívánom...

*Ha majd egyszer én is
Leroskadok az „Élet” súlya alatt,
Meleg tavasz legyen.
Mikor a virág, új életre fakad.*

*Csókos játszi napsfény
Ragyogjon be akkor a kicsiny sarokba
A messzi rétekről,
Csendüljön fel halkán a gúlya kolompja.*

*Ha eljő az este,
Legyen valakim, ki lefogja szemem.
És a falom földje
Legyen örök párnám és szentföldöm nekem.*

Pestujhely.

SKODAY LÁSZLÓ.

LEVÉL

Szülőfalum ifjainak és leányainak
(»Ember kell a gátra« című színdarabom szereplőinek)

Nagy megpróbáltatások, kísértés és küzdelmes kenyérharc óráiban nem bírom színes szavakkal széppé szöni mondanivalóimat. Nem bírom az élet e nehéz napjaiban a Ti lelketek szépségéhez méltóan szavakká formálni a köszönetem, hogy feledhetetlenné tettetek számomra egy estét és erőt adtatok a további kitartáshoz. Nagyon kell hinnünk egy szebb jövőben. Nagyon kell, hogy szeressük egymást a mostani nagyterhű időben. Üzenek tinéktek és általatok minden fiatal léleknek, akiben erő és szépség van. Fiúk! Leányok! Tibennetek van a holnap. Ti, akiket eddig meg sem láttak, akiket észre nem vett soha senki, akik csak füvek voltatok a nemzet nagy kertjében, mert hiszen ha egy-egy közületek fává akart nőni, az életvihar letörte zsongéjében. Csak bokorrá terebélyesedhetett. A bokrok bozótjában elfulladt az újfa négyszázad alatt.

Ti látjátok, hogy miként fut el a föld a falusi fogalmak szerint gazdag emberek lábai alól. Látjátok, hogy egyetlen maradandó igaz érték a lélek gazdagsága. Ti még apró csemeték vagytok a magyar erdőnek szánt bozótban. Belőletek kell fakadni az új magyar sorserdőnek. És ti megmutattátok, hogyan lehet megvédeni a magyar sors fáját.

Édes szülőföldem ifjúsága! Tinéktek szól ez az írás. Tinéktek köszönöm, hogy meg tudok állani még ebben a mindent elsőpró viharban is, hogy nem futok idegen fa védelme alá. Kikapcsolom lelkemből s agyamból a ma keserű kenyérgondjait a — holnapért.

Egy este összedobbant egy falu szíve. Becsületes, tiszta akarásra egybeforrt úr és paraszt. Nem az én érdemem. A Tiétek. Ti váltottátok valóvá az én álmaimat. Ti versenyeztetek, hogy ki tud többet és szebbet nyújtani.

Engem véresre mart az élet. Idegen lelkek között

— Meg! — a rövid válasz. — Rendben van apám minden. A Gyurka kisbérest is elláttam már esti enni-

valójával. El is ótotta már az olajmécsest. Alszik is mélyen. Hajnalba kellnie kell, hogy megtisztítsa a jószágot, meg a többi mi egyetmást.

— Judit lányom! Te most menj a konyhába és nézz utána, hogy a szármánt jól megfőjön, a kóbasz, a hurka jó megsüljön, a fánkok jó pirosak lögyenek. Lögyön ünnepi vacsora. Készíts csak mindönt, mindönt, jó lelköm, mert ma úgy érzem, hogy igön-igön jó érzem magamat.

— Kedves titkár úr, hozta Isten a vacsorához. Kezdjünk neki!

Elmúlt az est. Gyönyörűséges marad örökre emlékeimben. Jó emberek együtt, télen a tanyán.

Nyugovóra tértünk. Melegített téglák az ágyban, paplan, dunna, takaró, vánkások a búbos kemencén külön is megmelegítve, csak hogy meg ne fázzon a messzi vándor szépséges útjában.

Hajnali 5 óra! Hallom a szomszéd szobából: káoszolódik a család. Magam is fenn vagyok és elmélkedem.

A tanyásokat hívja már korán reggel az élet, a majorság. Etetni, itatni! A barom az is várja a magáét. Nem kér, nem követel, nem beszél, de a gazda lelke egybeforrott majorságával és azzal, ami őt a magyar földön keresztül táplálja. Ad, hogy kapjon, ha csak annyit is, hogy ép magának jut téli élelemre. Sokszor megesik, hogy nyavalya, járvány, pestis, orbánc pusztít és a tizből csak kettő marad. Ez a gazdai élet. Nyolc pengős búzát, 6 pengős rozsot vet, hogy kapjon érte tán csak hatot, vagy négyet. Ez is gazdasors. És mégis ezt teszi ősidőktől fogva. Ez a kenyere, ez a mestersége, ez a hivatása. A magyar rög gondos ápolása.

Szomorú és mostoha a mai gazdasors...

— Jó reggelt kívánok, titkár úr! Egészségére az éjszakai nyugodalmat! Hogy tetszett pihenni?

— Köszönöm, nagyon, nagyon jól. Szép álmaim voltak Jójárt uram — feleltem.

— Micsoda, titkár uram?

— Lakodalomban, lagziban voltam, Jójárt uram — feleltem.

A Pétör, az Erzsi neke...

...egy napon tartotta a lagzit. Virág, virág mindenütt az udvarban, a tanyán. Széles jókedv a vendégseregben. Öröm, lelki nyugalom a szívekben. Egy más, egészen más világ, mint most van, 1932-ben. Fellendülés a mezőgazdaságban, boldogság falvakban, tanyákban, az egész országban. A legények, a lányok örömtől repesve, mindig csak ezt énekelték:

Miénk újból a Kárpát,

Miénk újból a Bánát,

Pozsony, Trencsén és Kassa;

Magyar vissza nem adja.

Lángolt a szeme Jójárt uramnak, könnyek peregtek le alá abból.

Istenem! Krisztusom!

— Titkár úr! Igaz ez? Így volt az álom?

Igy feleltem:

— Egy kis kitartás még. Ne csüggedjünk, Jójárt uram!

— Ha így van, titkár uram, járjon csak sok, nagyon sok Jójárt Illéséhez és gyujtsa a szíveket tanyákon — télen.

Meleg, fölőskává az asztalon. Judit sütötte hajnali, reggeli friss kenyér, meg zsíros lángos mellette. Svártli, kocsonya, hideg oldalas, szalonna, sonka és miegyéb, még a disznó részeiből.

Körülnéztem még egyszer a tanyát. Megtekintetem a kérődző birgét, teheneket, a kisbőcét, a sertéseket, a pulykákat, a tyúkokat, mire Gyurka, a kisbéres a paripákkal, a kocsival előállt.

— Titkár uram, Isten vele! Isten áldása kísérje! — búcsúzik a család.

— Jójárt uram, Isten mindannyiunkkal, jövők vissza nemsokára, — Pétör-Erzszi lagzijára.

Ne hidd

Ne hidd, hogy a nagy szeretet,

Amellyel szívünk csordultig áll —

Ne hidd, hogy az kárba vesszen,

Ne hidd, hogy utat nem talál,

Ne hidd!

A hegyipatak siet a völgybe,

Ahol kedvesét megleli:

A folyót, amely őt boldogan

A nagy tengerbe vezetí,

A száraz virág nem veszhel el,

Újabb, dúsabb lesz belőle,

Amellyel éltet és felmaval

A nép és a föld göröngye.

Nem vesznek el a meteorok,

Por a kavargó viharban.

Semmi sem lesz semmivé

A természeti örökharcban.

Ne hidd, hogy a nagy szeretet,

Amellyel szívünk csordultig áll,

Ne hidd, hogy az kárba vesszen.

Ne hidd, hogy utat nem talál,

Ne hidd!

HÓZER JÓZSEF

Csillagjósolás

Jóslás égi jegyekből – A hónapok jelentősége az emberek jellemére

Közli: Bucsi József

November 23. és december 22. közötti születettek részére. November a Nyilas-jegy hava. A Nyilas kilencedik éijegy. Amely fiúgyermek a Nyilas éijegy alatt fogantatik vagy születik, ötletes és kissé ravasz, nyájas, de felette színeskedő természetű, örömet békességet szerez az emberek között, de vele senki sem törődik; sok ellenségei lesznek, de meggyőzi azokat, ez néhány évig tart, azután jó dolga lesz. Szerencsés és gazdag lesz, az asszonynepek körülveszik családsággal, de de nem vihetik véghez akarataikat. Két ízben is betegségbe esik, eb is megharapja ezek leg többjét, sokan nem házasodnak meg közülük. Szüleitől örökséget kap.

A Nyilas jegyében született emberek általában jó-ságosak, barátságosak, nyíltak, nagylelkűek, bátrak, rokonszenvesek minden téren, de sokszor nem tudnak kellően uralkodni magukon, ilyenkor túlzásokba esnek. Néha prófétai tehetségük van, ezért legritkább esetekben hibáznak csak, amikor ösztönük sugallatát nem követik. Nagyon szeretik a munkát, gyorsan is vég-geznek el mindent, mert állandó kényszer alatt álla-nak, hogy semmit se halogassanak ok nélkül. Vállal-kozásszelleműek, előre látók, bátrak, rendesek, takaré-kosak, de nem fősvények. A gyermekeket nagyon sze-retik, azok is, akik közülük nem házasodnak meg, az állatokat is kedvelik. Imádják a zenét, szabadszár-nyaló képzelőtehetséggel bírnak, annyira, hogy sok-szor összetévesztik a képzelt dolgokat a valósággal.

Könnyen kielégíthetők, de nagyon hamar meg-sértődnek, könnyen félreértene sok mindent. Az érte-lem csak másodsorban hat rájuk az érzelmek után. Hibáik a hirtelen harag (azonban hamar is megbékül-nek). Önfajosság, veszekedő hajlam gyakori náluk. Máskülönből nagyon jószágosak, minden megbecsülnak, de semmi sem felejtnek el.

A Nyilas jegyében születettek, rendkívül félté-keny természetűek. Szenvedélyesen szeretnek, de ha mérgesek, kegyetlenek. Mindenféle sportot szívesen üznek, különösen kint a szabadban. Nagyon tevéke-nyek és fáradhatatlanok. Az erősebb szervezetűek ki-fogástalan egészségűek. Szellemük reményteljes és vi-dám, szeretik a szabadságot és függetlenséget.

E jegy alatti szülöttek becsületes, nemes, bölcsék, okos és jóelméjű, takarékos életűek; minden dolgaiban jámbor, tökéletes, hű és igaz Istenfélő, barátságos em-berek. A hasán vagy a kezén jegye lesz, 8 vagy 30 éves korban beteges lesz és 70 éves korában hal meg.

A Nyilas-jegy alatt született leány nagy orrú és nagy farú lesz, hívságokra hajlandó, de idővel elhagyja.

A férfiak szeretik és ha akarná, már 13 éves korában férjhez mehetne, mindazáltal urával keveset gondol és nem igen becsüli meg. Később azonban megbánja. Jegy lesz a vállán vagy a hasán; 26 vagy 36 éves korában beteges lesz és 70 éves korában hal meg. Életében min-dig ábrándozó lesz, szereti a színházat, dalt, zenét, hiú és féltékeny; ha igazán tud szeretni, csak akkor lenne boldog asszony. De első férjét is megcsalja és lesz neki második és harmadik is a legtöbbnek. Sőt szeretne né-melyik negyedszer is férjhez menni, de az a férfi es-küvő előtt elesik tőle, vagy meghal. Háztartása ren-detlen lesz.

A Nyilas-jegy színei a karminvörös és a világos-kék. Rokonjegyei a Kos (márciusi) és az Oroszlán (júliusi) jegyek. Csak ezen rokonjegyekben születet-tekkel kössenek leginkább barátságot a Nyilas-jegy szülöttei, mert ezek harmonizálnak vele.

A Nyilas ura a Jupiter, a szeles, viharos, egyálta-lán hóbortos természetű, amely a tavalyi 31-es évben uralkodása alatt világszerte nagy károkat okozott, va-lamint 1924-ben szintén ez tette tönkre Biatorbágy és Páty pestmegyei községeket. Naprendszerünkben 7. évenként a közelben uralkodik. Legjobban uralják azonban éijegyeinket a Nap, meleg és száraz termé-szetével, de az értelem és tisztaság jellegével. A Hold, hideg és nedves, álhatatlan és engedetlen természetével. Vénusz a szerelemnek és vígasságnak jellemével. Mars, a hadakozás uralkodó csillaga, mérges és hirtelen-haragú hajlammal. Saturnus, hideg és száraz termé-szetű, melankólikus, rosszul gondolkodó, rest embere-ket szül. Merkúr, hideg és nedves természetű, mindig a mellette levő plánétákkal tart. A jókkal sok jót, a gonoszakkal gonoszt cselekszik, de inkább kegyes és kedves.

A Jupiter órájában született egyén, bővérű, bölcs és eszes ember lesz, de egészségére nem vigyáz, mert mindig a világi dolgokhoz ragaszkodik, ravasz szívéből nagy bátorságot tud mutatni az emberekre. Szép, szé-les orcájú, egyenes orrú, néha vöröses arcú, jótermetű és irgalmas. Az asszonyokat titkon szereti. Jámbor embert kedvel, a gonoszakat gyűlöli. Jó tanácsadó, az igazságot vele szemben szereti, jó dolgok kedvesek neki, víg, de minden dolgát titkon tartja. Jól vigyáz-zon magára, hogy hirtelen halállal meg ne haljon. Ha valamiben bővelkedik, ad a szűkölködőknek is. Ezekkel a tulajdonságokkal akkor uralkodik a Jupiter legjob-ban az ő óráiban, mikor a Nap is az ő házában jár a Nyílasanál és a Halakban.

A biblia szerint is, mint Mózes könyvében talál-ható, azért teremtette Isten az égitesteket, hogy köz-vetve hasson az emberiségre és ő adta nekik a hatal-mat és erőt az emberiség közvetítésére. Bár ő maga is közvetlen elvégezhetné, mint ahogy világíthatna Nap nélkül is, és nedvessé tehetné a földet eső nélkül is és táplálhatná az emberiséget evés-ivás nélkül is, minden

elő lénnel együtt. És a megváltást sem ő maga végezte, hanem elküldte a fiút, ami azt bizonyítja, hogy ő maga mindig csak közvetve működik közre, az emberiség sorsára. Aki tehát tagadja az égitestek hatását az emberiségre, az az isteni világrenddel ellenkezésbe jön. (Vége következik.)

KERTÉSZET

Melegágykészítés és palántanevelés. Aki kertészkedéssel foglalkozik, jól tudja, hogy csakis az erőteljes és idejében ültetett palántából remélhet korai fogyasztásra alkalmas zöldségterményt, avagy díszkerti virágzó növényt.

Éppen ezért mindenkinek, de különösen az eladásra termelő kertészkedőnek arra kell törekednie, hogy minden lehetőség felhasználásával, erőteljes, szép palántát neveljen s azt mielőtt a palánta elöregedne, állandó helyére, a szabad földbe ültesse.

A palántaneveléshez némi felszerelés és melegfejlesztő anyag szükséges. Kisebb mennyiségű palánta nevelésére kisebb-nagyobb méretű deszkakeret s a föléje helyezendő egy vagy több, megfelelő nagyságú, beüvegezett ablakkeret megfelel a célnak. Sőt fűthető, világos veranda és egyéb helyiség is alkalmas lehet palántanevelésre, ha ott lapos edénybe elvetjük és egyenletes hőmérsékletben tartjuk a magvetést. Ha azonban valaki rendszeres kertészkedést folytat és nagyobb mennyiségű palántát kell nevelnie, az esetben több, egyméretű melegágyablakra s 3-4 ablakkeret számára egy-egy deszkakeretre van szüksége. A melegágyablak mérete különböző. De akkorának kell lennie, hogy egy egyén a palántagondozás közben könnyen felemelhesse és leeresztse. A keret faanyaga lehetőleg borovi fenyőből legyen, mert a puha fenyőfakert gyorsan elpusztul. A melegágy másik fontos kelléke: a melegítő anyag, ami a keretben elhelyezett földet kellőképpen átmelegíti és a palántáknak a szükséges hőmérsékletet szolgáltatja. Melegfejlesztésre legalkalmasabb az erjedésnek induló, friss lótrágya. De alkalmas erre a céra: a falomb, tímáreser, a szesz lepárolása után visszamaradt szőlőtörköly és egyéb növényi hulladék, mint például a kenderpozdorja, az összevagdalt burgonya, paradicsom, tengeriszár, marhatrágya, falomb stb. keveréke is. Ez utóbbi anyagok, az úgynevezett langyos-ágy készítésére és a már megerősödött fiatal palánták áttűzdelésére, a tavasz kezdetén jól felhasználhatók. Azonban meg kell jegyezni, hogy az említett növényi hulladékból álló keveréket mielőtt a melegágy helyére beraknánk, néhány héttel előbb jól átnedvesítve halomba kell rakni, hogy ott az erjedés, illetve felmelegedés meginduljon. A melegebb hónapokban a keverék alatt ezeket az anyagokat úgy kell öntözni, mert száraz állapotban nem fejlesztenek meleget. A friss lótrágyát is, mielőtt melegágykészítésre használnánk, 6-8 nappal előbb halomba kell rakni, hogy átmelegedjék. Ahol lehetséges, nagyon ajánlatos a friss lótrágyát 1/4-1/3 rész falommal keverni, ami a lótrágya hevességét mérsékeli és annak melegítő hatását tartósabbá teszi.

A tavasz odaát!

Ott túl is tavasz van, akárcsak itt nálunk,
Mint itt, ott is nyílik orgonavirágunk.
Zöld selyem borítja, Magas Tatra alját,
Kakukfű, szarkaláb a szépesi lankát.

Cseresnyefa pompáz a pozsonyi völgyben,
Jácint és ibolya a bácskai földben.
Haragos muskátli, Palicsi tó partján,
S gyöngyvirágok nyílnak a Hargita alján...
Margaréta nyílik segesvári síkon,
S magyar virág minden ős erdélyi síron.
Tavasz van! Hirdeti a zombori róna,
A temesi síkról, síró magyar nótá...

Ott túl is tavasz van, s a virágok búsak,
Mert közéjük egy csúf, torz vonalat húztak.
Ne búslakodjatok bimbózó virágok,
Mert nagy magyar tavasz köszönt újra rátok...

SEPSY JÓZSEF.

Táncolnak...

Táncolnak a tavaszi lángok
S hű szerelmét földanyánk ontja.
Mámoros szél suhan keblén át
Mely a virágbimbót kibontja.
A mezőkön új dalok gyűltek,
S a zengő fényáradat mint tenger.
És szívében hittel, álmokkal
Új vetésre készül az Ember.
Új barázdákra néz le a nap
És a lángja boldogan lobog.
Körülötte a föld nagy szíve
Új álmokkal, új hittel dobog.
Sárrétudvari. NAGY IMRE.

Asszonyok és leányok tanácsadója

H. E. Az olyan fiatalasszony egész nyugodtan hozzámehet félévvel fiatalabb férfihoz is. 23 év nem koravénység. Ha az illető véglegesítve van és ön nem nagy igényű, hanem takarékos asszonyka, beosztással megélhetnek. Természetesen, hogy ez mind csak másodrendű kérdés, mert első a szerelem. Ebben a kérdésben hallgasson a szívére. Hír formájában az eljegyzés közlése tábori agoknak díjmentes.

N. Gizella. A szeplő eltüntetéséhez a következőket ajánljuk: Minden este lefekvés előtt mosdjon meg jól szódavízben, de a vízbe tegyen egy kanál szódabikarbónát. Törülközés után a szeplős részt dörzsölje be citromlével, vagy borecettel. Ha ezt három héten át használja, a szeplők el fognak tűnni. Ennek az eljárásnak éppen olyan biztos hatása van, mintha kozmetikai szereket használna.

Németh Mariska. Sziniiskolába négy középiskolát végzett 18 éven aluli lányokat vesznek fel. A sziniakadémián a tanfolyam három év, a Rózsahegy és Rákosi sziniiskolákban pedig két év. De ne higgye, hogy mindenkinek sikerül. Egy-két beérkezett tud jó karriert csinálni, de a legtöbb végig nyomorogja az életet, hacsak a kulisszák mögött valami jó partit nem csinál. De ma már ez sem gyakori.

STIGLINC

Irta: Kaján Abel

II.

Tudtunkkal Stigline barátunknak még nem volt ideálja, annál kevésbé volt lekötve. Elhatároztuk tehát Petivel, hogy rövidesen megházasítjuk. De miként? ... Tudtuk, hogy Stigline barátunk megszokta a családi egyszerűséget s ilyen neki való leányt nem ismertünk a faluban.

Elhatároztuk, hogy hirdetés útján keresünk neki feleséget. Némi vita után Pista is beleegyezett. Így a „Hölgy futár” női körökben kedvelt hetilapba háromszori lekötésre beküldtük a következő hirdetést:

„Fiatalkereskedő, jömenetelű üzlet tulajdonosa nőstülni óhajt, kellő ismeretség hiányában ily módon keres egy háziasan nevelt, szolid, dolgos, takarékos, lehetőleg bájos, mindenekfelett nemesen gondolkozó, műveltlelkű leánykát. Kik megértő, boldog családi életre vágyanak, ismerkedés céljából kérem, írjanak Stigline jelige alatt a kiadóhivatalba.”

A hirdetés elment.

A legközelebbi számban meg is jelent. Peti nem restelte a fáradságot, kerékpáron bement a szomszédos vasúti gőcpontba és megvásárolta a lapot.

Türelmetlenül vártuk az eseményeket. Néhány nap múlva a „Hölgy futár” kiadóhivatalának borítékában két házasságközvetítő ajánlata érkezett. Fiatalkereskedő, 17—22 éves, fekete, barna, szőke, vöröshajú, fekete, barna, kék, szürke, zöldesszemű, alacsony-, közép-, magastestű, karcsú és kevésbé karcsú, sovány és kövér, 1000—1.000.000 pengő hozománnyal rendelkező, háziasan nevelt, magasabb iskolákat járt, táncban, zenében, sportokban stb. kellő jártassággal rendelkező, minden elfogadott és elismert felekezet kebelébe tartozó hölgyekről. Az igényelt szépség körülírása után — szíves választás céljából — kilátásba helyezve az arcképek légióinak megküldését.

Magánlevél azonban a hirdetésnek másodszori megjelenése után sem érkezett.

Sokat eltűnődtünk ezen, mi lesz most?!

Bizalmasan megbeszéltük Petivel, hogy magunk szerkesztünk egy légyottra meghívó levelet.

A levél elkészült, szöveg pedig ilyenformán:

T Stigline Úr!

Olvasva a „Hölgyfutárban” megjelent hirdetését, hajlandók vagyunk önnel megismerkedni.

Jövő héten, szerdán ünnep lesz, Szolnokon leszünk nagynénénknél, délelőtt 10 órakor a perronon találkozhatunk, esetleg többedmagunkkal leszünk, ismertető jel: fehér szegfű. Ez igénytelen jelet tűzze felöltőjére is.

Viszontlátásra

Dudás-nővérek.

A levél leírását és elküldését Peti vállalta magára. A levelet a kiadóba le is adta, ahonnan az pár nap múlva megérkezett.

Naponként ismétlődő kérdésünkre tagadta a levél érkezését. Mi nem mertük zaklatni, nehogy valamit megneszeljen.

Következő héten, kedden délután Pista kijelentette, hogy szerdán nem lesz itthon, szüleit megy meglátogatni.

Talán valami légyottra megy? Csak tagadod. — Évődött vele Peti.

— Szó sincs róla, a fogadást elvesztettétek. Most nincs időm tárgyalni, majd a napokban.

A csapda sikerült. De vajon milyen kimenetelle lesz? Izgatott bennünket a kérdés.

Délután hivatalomban megtárgyaltuk a dolgot Petivel. Én vállaltam a kémkedést.

A hajnali órákban beutaztam tehát Ceglédre. Bátyám társulatával éppen ott tartotta előadásait. Felkerestem és kértem: tegyen rövid néhány órára felismerhetetlenné.

Bátyám úgy átváltoztatott, majd hanyatt estem ámulatomban. Kezembe nyomott egy kezításkát, egy görbe botot és szerencsét kívánva, útnak eresztett.

A 9 órai vonattal Szolnokra utaztam. Abonyban csakugyan felszállt Pista, felöltőjére egy szál szegfűt tűzött. Izgalomtól pirult arccal helyet keresett. Mellettem is elhaladt, de nem méltatott kellő figyelemre.

Megérkeztünk, Pista látható izgalommal igyekezett a perronra. Az ott tolongó sokaságban alig bírtam követni. Egyszer csak a szembenjövők között megpillantottam az én egyetlen Irmuskámat, karöltve unokanővéreivel, a szintén bájos kis Laurával. Keblükön ott díszelgett egy-egy fehér szegfű.

Pár lépéssel előttem haladt Pista gyerek. Örömben majd felkiáltottam, de még idejében eszembe jutott, hogy álarcomban lehetetlen őket megszólítanom.

Pista e pillanatban fülig elpirult, észrevette őket. Mélyen megemelte kalapját s hangjában az ámulat és tisztelet árnyalatával köszönté őket:

— Kezeiket csókolom!

— Jó napot! — Volt a kötelező válasz.

— Mily véletlen szerencse! — Tör ki Pistából az öröm, Nagysádkáimat itt találok!

— Talán összetéveszt bennünket valakivel? Nincs szerencsénk önt ismerni.

— Óh, én aligha tévedek, nagysádkáim bizonyára a Dudás-nővérek.

— Tehát csakugyan téved, én Szamosi Irma va-

gyok — válaszol ideálom —, unokanővéremmel, Ács Laurával.

En tétován ácsorogtam közelükben, de óvakodtam feltűnést keltetni. Szétekintettem, mintha valakit keresnék.

— Meg mertem volna esküdni... Ilyen hasonlóság... Megtévesztő. Ezer bocsánat, hölgyeim, nevem Hegymeghy István kereskedő, a Stiglinc.

— Stiglinc? Nevetnek össze ideálom és unokanővére. — Stiglinc?...

— Igen. így neveztek el jóbarátaim.

— Hát Stiglinc úr szörnyen téved. De ne álljunk itt útjában a járókelőknek, jöjj, Laura!

Megkönnyebbülten sóhajtottam fel.

(Folytatjuk.)

Kópéságok

VONATON.

(Beküldte: Torma Sándor, Zákány.)

Utaz: Kohn vagyok, Kaposvárról, kérem nem volt időm jegyet váltani, a következő állomáson leszálok már.

Kalauz: Nem volt magának őrmester rokona?

Utaz: Hogyan lett volna, az én apám!

Kalauz: Szegény apám, sokat emlegette, nagyesszű ember volt.

Utaz: A Kohn-nemzetség mind nagyesszű!

Kalauz: A maga papája egy hatalmas pofont adott ártatlanul apámnak, én azt most magának kamatosztul visszaadom.

És visszaadta kamatosan.

—:0:—

APRÓHIRDETÉS.

(Beküldte: Tarnóczy János, Tiszafüred.)

Az egyik oszlopra a következő két hirdetést ragasztották ki:

1. „Fehérneművarró úrilány egyheti varráshoz parasztházhoz koszt mellett felvétetik.”

2. „Kimondottan úri zseni parasztember ismerettségét keresi — váltóaláíráshoz.”

—:0:—

KÉT KOLDUS.

(Beküldte: Simon Kálmán, Guborjánháza.)

Az utca keresztezésénél két koldus beszélget. Az egyik panaszkodik:

— Egy gazember tizenhárom pofont akart adni.

— Hogyan tudod, hogy éppen tizenháromat, — kérdi a másik.

— Ha nem akart volna, akkor nem is adott volna, — feleli a másik.

Felelős kiadó: Takács Károly.

Főmunkatárs: vitéz Pölöskei János.

Nyomatott a Stádium Sajtóvállalat Részvénytársaság körforgógépein, Budapest, VI., Rózsa-utca 111. szám.

Felelős ügyvezető: Győry Aladár.

Betűrejtvény

(Beküldte: Halmi Eszti, Tiszalök.)

— ilma	— tefánia
— va	— alma
— ujza	— atild
— stike	— urélia
— atália	— abriella
— ditke	— dél
— eronika	— arika
— rzsike	— ngelika
— ozália	— eréz.
— leonóra	

Ezek a szavak is egy betűvel egészítendő ki s válassz lesz Buci Józsefnek.

A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

A januári Virágoskertben megjelent rejtvény helyes megfejtése: Asszony, szeresd az uradat!

Helyesen fejtették meg: Hangyál Imre, Gamás, Gerőcs Róza, Jászberény, B. Varga Jolán, Rákospalota, Sarki Héjjas János, Beteg, Halmi Eszti, Tiszalök, Molnár Gyula, Hejőbába, Kovács Teréz, Kiszombor, Szancsik János, Jásztelek, Kovács József, Kéthely, Kőváry Mária, Gáva, Ifj. Bakó Károly, Gáva, Ifj. Kiszely Andrásné, Pusztaberki, Mozga Gyuláné, Pátróha, Szegheő Kálmán, Budapest, Varga Magduska, Szombathely, Ifj. Tálos János, Garabonc, Kovács József, Gelej, Ferenczy Malvin, Dabrony, Kungl Róza, Seregélyes, Ifj. Soós Pál, Ókéske, Farkasdi Jánosné, Gyermely, Kovács Mariska, Pölöskefő, Kiss Erzs, Vatta, Kerek Lászlóné, Mezőtúr, Oláh Mária, Sárbogárd, Csendes Ferenc, Buzsák, Hernesz Pál, Németlad, Vukovits Mártonné, Almamellék, Mészáros László, Pély, Ács Gergely Jánosné, Nagybajom, Balogh András, Gyöngyös, Molnár István, Buják, Fodor Jenő, Nagykapornak, H. Varga Sámuel, Simon Ilus, Vasvár, Németh Mariska, Kiskunhalas, Márffy István, Orosztony, Szűcs József, Dunaföldvár, Sz. Molnár Juliska, Körösladány, Szilágyi András, Püspökladány, Tóth Imréné, Magyarszombatfa, Domonkos Károly, Okány, Kovács Lőrinc, Kisújszállás, Barta Gyula, Ároktő, Ifj. Tárkány Szűcs Imre, Szentés és két barátunk, akik nem írták rá a beküldött rejtvényre a nevüket.

A megfejtők közül sorshúzás útján könyvjutalomban részesültek: Kovács Teréz, Kiszombor, Kőváry Mária, Gáva, Tálos János, Garabonc, Kovács Mariska, Pölöskefő, Kiss István, Vatta, Molnár Juliska, Körösladány és Domonkos Károly, Okány.

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16

Fenti kockában a számok úgy helyezendők el, hogy a sorok összeadva balról jobbra, felülről lefelé és ferde, tehát három irányban egyaránt harminc-négyet eredményezzenek.